

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งหมายในการวิจัยนี้ ปรากฏว่ามีน้อย
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกีฬาประเภทนี้เพิ่งจะเป็นที่นิยมก็เป็นที่
แหล่งต่าง ๆ แล้วพอสมควรดังนี้

เฟรนช์และคูเปอร์¹ (French and Cooper) ได้ศึกษาเรื่อง "แบบสอบ
ความสัมฤทธิ์ผลทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษา" โดยได้ทดลองใช้แบบสอบที่สร้างขึ้นเอง 4 รายการคือ การเล่นลูกบอลกระทบผนัง, การเสิร์ฟลูกบอล, การแตะลูกบอลและการส่งลูกบอล, และการแกะลูกบอลจากตาข่าย, ผลปรากฏว่านักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาาระดับเกรด 9-12 สามารถเสิร์ฟและเล่นลูกบอลกระทบผนังได้ดี โดยได้ค่าความตรง (Validity) .84

บาสเซต และ แกลสโซว์ และ ลอค² (Bassett, Glassow and Locke) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาแบบสอบทักษะทางวอลเลย์บอล" โดยศึกษาถึงความเที่ยงและความตรงของแบบสอบทักษะทางวอลเลย์บอล 2 รายการ คือ การเสิร์ฟลูกบอลและการเล่นลูกบอลกระทบผนัง สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผลปรากฏว่าแบบสอบทักษะทางกานการเสิร์ฟลูกบอล และการเล่นลูกบอลกระทบผนัง มีค่าความเที่ยง

---

¹ Esther L. French and Bernice I. Cooper, "Achievement Test Volleyball for High School Girls, The Research Quarterly, Vol.VIII, No.2 (May 1937), p.150.

² Gladys Bassett, Ruth Glassow, and Mabel Locke, "Studies in Testing Volleyball Skills" The Research Quarterly, Vol.VIII, No.4 (December 1937), p.60.

สูงถึง .84 และ .89 ตามลำดับ ค่าความตรงของการเสิร์ฟลูกบอลและการเล่นลูกบอลกระทบผนังที่ .79 และ .51 ตามลำดับ

รัสเซล และ แลงจ์³ (Russell and Lange) ได้ศึกษาแบบสอบทักษะวอลเลย์บอล 2 รายการของเฟรนช์และคูเปอร์ (French and Cooper) คือแบบสอบทักษะในการเสิร์ฟลูกบอลและการเล่นลูกบอลกระทบผนัง โดยนำมาปรับปรุงใช้กับนักเรียนหญิงในระดับเกรด 7, 8 และ 9 ซึ่งเขาได้ลงความเห็นในแบบสอบนี้ว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Junior high school) โดยได้ค่าความตรงและค่าความเที่ยง .84

แบรดี้⁴ (Brady) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล" โดยได้สร้างแบบสอบขึ้นมาเพื่อวัดความสามารถทั่ว ๆ ไปของการเล่นวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษา แบบสอบนี้ประกอบด้วย ผนังเรียบลากเส้นขนานกับพื้นยาว 5 ฟุต สูงจากพื้น 11 ฟุต 6 นิ้ว ให้ผู้รับการสอบยืนที่ใดก็ได้ เล่นลูกบอลสองมือกลางกระทบผนัง โดยให้ลูกหรือเหนือเส้นในเวลา 1 นาที นับจำนวนครั้งรวมกัน ผลปรากฏว่าแบบสอบนี้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาโดยได้ค่าความเที่ยง .93 และค่าความตรง .86

---

3 Naomi Russell and Elizabeth Lange "Achievement Test in Volleyball for High School Girls" The Research Quarterly, Vol.XI, No.1 (December 1940), p.33.

4 George F. Brady, "Preliminary Investigation of Volleyball Playing Ability," The Research Quarterly, Vol.16, No.1(March 1945), p.14.

พิมปา 5 (Pimpa) ได้ศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบทักษะทาง
 basketball ของบันน์ (Bunn) ซึ่งประกอบด้วยรายการสอบ 6 รายการ และราย
 การสอบ 2 รายการของพิมปา ที่นำมาจากแบบสอบของบันน์ เพื่อที่จะปรับปรุงใหม่

แบบสอบของบันน์ ประกอบด้วยรายการสอบ 6 รายการคือ

1. การยิงประตูโตแป้นสลับข้าง
2. การส่งลูกบอลกระทบผนัง
3. การหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วย
4. การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง
5. การหยกและการหมุนตัว
6. การเลี้ยงลูกบอลเขายิงประตู

แบบสอบของพิมปา ประกอบด้วยรายการสอบ 2 รายการคือ

1. การยิงประตูโตแป้นสลับข้าง
2. การหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วย

พิมปาได้ใช้แบบสอบดังกล่าวสอบกับนักศึกษาชายวิทยาลัยสปริงฟิลด์ ปีการ
 ศึกษา 1967 ถึงปีการศึกษา 1968 จำนวน 100 คน โดยแยกนักรับการสอบออกเป็น
 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีทักษะและกลุ่มที่ไม่มีทักษะ จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏผลว่า ⁶

5
 Udom Pimpa, "A Study to Determine the Relationship Between
 Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of
 that Test," (Unpublished Master's Thesis, Springfield College,
 Springfield, Massachusetts, 1968), p. 2.

6
Ibid., pp. 48-49.

1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลของแบบสอบของบั้นนี้ และแบบสอบของพิมพ์ภาพเป็นวง โดยมีค่า r ของกลุ่มที่มีทักษะ = .879 มีระดับของความมีนัยสำคัญที่ .01
2. ค่า r ของกลุ่มที่ไม่มีทักษะ = .947 มีระดับของความมีนัยสำคัญที่ .01
3. จากการเปรียบเทียบผลของทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าค่าสหสัมพันธ์ใกล้เคียงกันมาก
4. การยิงประตูใ้แป้นสลับข้าง และการหยอกเหรียญพื้นนี้ใ้โดยเป็นแบบสอบที่สามารถวัดทักษะทางบาสเกตบอลได้

ปีคริสต์ศักราช 1938 น็อกซ์ 7 (Knox) ได้ทำการสอบโดยใช้แบบสอบบาสเกตบอล 5 รายการ คือ การยิงประตูโทษ (Foul shooting) การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed dribble) การเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเข้ายิงประตู (Dribble-shot) การส่งลูกบาสเกตบอลเร็ว (Speed-pass) การหยอกเหรียญพื้นนี้ใ้โดย (Penny-cup) การสอบนี้กระทำที่มหาวิทยาลัยโอเรกอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 8 โรงเรียน จำนวน 260 คน จุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อจะศึกษาว่า นักเรียนที่ค่อนข้างมากกลายเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจะทำคะแนนการสอบใ้ดีกว่านักเรียนที่ค่อนข้างน้อยใ้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหรือไม่ ผลปรากฏว่า คะแนนรวมของแบบสอบเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างใ้ถึงความสามารถทางบาสเกตบอล และยังเป็นเครื่องช่วยในการทำนายเกี่ยวกับความสามารถทางบาสเกตบอลใ้ดีกว่าการใ้คะแนนการสอบเพียงอย่างใ้เดียว และน็อกซ์ใ้สรุปใ้เหตุผลสนับสนุนสมมุติฐานว่า ความสำเร็จใ้ในการเล่นบาสเกตบอลขึ้นอยู่กับความสามารถใ้การปฏิบัติงานที่ส่งผลเกี่ยวกับทักษะเบื้องต้นซึ่งใ้ใช้ในการเล่นเกมส

คลิฟตัน⁸ (Clifton) ได้ศึกษาเรื่อง "แบบสอบการ เล่นลูกสองมือล่าง หนึ่งครั้งของวอลเลย์บอลหญิง" แบบสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการตีลูกบอลครั้งเดียว ซึ่งใช้นั่งคอนกรีตเรียบ โดยมีเส้นกั้นที่พื้นห่างจากผนัง 7 ฟุต และ 5 ฟุต ผลปรากฏว่า แบบสอบการตีลูกวอลเลย์บอลที่ระยะ 7 ฟุต มีความตรง และ มีความเที่ยงในระดับสูง โดยค่า $r = .83$

คลาร์ก⁹ (Clarke) ได้กล่าวว่า การเลือกแบบสอบนั้นควรประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ 4 ประการ คือ 1. แบบสอบนั้นต้องมีความตรง (Validity) 2. มีความเที่ยง (Reliability) 3. มีความเป็นมาตรฐาน (Standardized) และ 4. มีการประหยัด (Economical)

8

Marquerite A. Clifton, "Single Hit Volley Test for Women's Volleyball," The Research Quarterly, Vol.33, No.2(May 1962), p.14.

9

H. Harrison Clarke. Application of Measurement to Health and Physical Education, (Third edition New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1965), p.29.